

ANDORRANA DE PUBLICACIONS

President: Enric Dols,
Director General:
Josep Anton Rossell Pujol



EL PERIÒDIC D'ANDORRA

Director: Joan Ramon Balgas,
Subdirector: Enric Guinart Mauri,
Gerent: Josep Segura.

Política: Iago Andreu i Marc Rodríguez, **Societat:** Pepa Gallego, Irene Casasayas, Clara Garnica i Eva Arasa, **Esports:** Iván Moure i Rafa Mora, **Cultura i espectacles:** Andrés Luengo i Núria Salvà, **Àrea Monogràfica:** M. Teresa Blanco, **Diagramació:** Biel Rosell, Josep Capel (Sistemes) i Nerea Moreno, **Fotomecànica:** Pako Temprado, **Fotografia:** Tony Lara i Oriol Llauredó, **Edició:** Marcel Tuyet i Laia Martínez, **ANDORRANA DE PUBLICACIONS Director comercial:** Adrià Ledo, **Publicitat:** David Aunión, Xavier Farran i Nelly Dedea, **Cap Àrea Monogràfica:** David Aunión, **Administració:** Nona Muñoz i Alicia Ruiz, **EL PERIÒDIC D'ANDORRA s'entrega inseparablement amb EL PERIÒDIC DE CATALUNYA**

Editorial

*L'opinió del diari només s'expressa als editorials.
Els articulistes hi exposen posicions personals*

El temps posa les coses al seu lloc

El Govern va anunciar ahir que s'han constatat diverses irregularitats en la societat Centre de Tractament de Residus (CTRASA) que tindrien el seu origen en la gestió del sobrecost de la construcció del forn incinerador. I per tal d'analitzar la naturalesa i l'abast de les irregularitats en qüestió, l'Executiu ha encomanat una auditoria financera de la gestió de la societat perquè entregui l'entrellat dels fets.

Així, una vegada més, el polèmic Centre de Tractament de Residus torna a la palestra i -com no podia ser d'una altra manera- el forn tornen a l'actualitat per un conjunt d'interrogants que mai s'han respost i que sempre han quedat silenciats. Afortunadament, ara sembla que l'Executiu socialdemòcrata ha pres un pas ferm en l'assumpte i és d'agrair. Tot va arrencar al 2002 amb el Projecte de llei relatiu a la construcció i l'explotació del citat

Centre mitjançant concessió administrativa presentada per l'aleshores Govern liberal que va tirar endavant tot i l'esmena a la totalitat presentada pel grup socialdemòcrata i per, en els aquells moments, consellers del grup mixt. Un dels punts de debat en aquella sessió va ser el del finançament de la construcció del forn. I és que el plec de bases del

LES INCONGRUÈNCIES DE LA CONCESSIÓ DE CTRASA CONTINUEN PASSANT FACTURA

concurts obria la possibilitat de dues fórmules alternatives: la de pagament per certificacions d'obra i la de pagament per cànon d'inversió. L'impacte econòmic de cada una de les fórmules diferia: en el primer cas, el Govern havia de recórrer a endeutament, però, en contrapartida,

amb uns costos financers relativament baixos; en el segon cas, el Govern s'estalviava l'endeutament i el pagament es repartia en quotes a pagar durant 20 anys, però, en contrapartida, també amb uns costos financers sensiblement superiors. Al marge de les discrepàncies entre els grups polítics, pagant per certificacions, el cost de l'obra ascendia a 43 milions d'euros; pagant per concessió administrativa, per cànon d'inversió, el tram de construcció acabava costant, al final dels 20 anys, un total de 98 milions d'euros. Per tant, el sobrecost imputable als interessos i finançament de la concessionària ascendia a uns 55 milions. És a dir, l'Estat s'hauria pogut estalviar una quantitat important que va acabar en mans privades. Anys després van arribar més polèmiques per la decisió de convertir CTRASA en una societat pública amb l'adquisició d'accions per part del Govern que liderava **Albert Pintat** a través de Feda.

La citada auditoria probablement demostrarà que el temps acaba posant totes les coses al seu lloc i potser posa de manifest les incongruències d'una concessió que va deixar l'Administració pública en una mala posició.